

byla, když už ne úplně totožná, pak určitě hodně podobná. A už v tom jedete prakticky s nimi...

Ovšem zpátky k půdě. Na tomto prostoru, jemuž se říkalo mansarda, je hezky vidět, z jakých materiálů byl tento „VIP“ bytček vyroben (viz fotografie výše) – ze slámy a sádry. Opravdu to byl v rámci bezútěšného místa nadstandard, který nabídl i kousek soukromí. Ostatně se měl i pronajímat na hodinu za chleba. Po celém ghettě, tedy prostoru, kde v současnosti žije kolem 2 000 obyvatel, bylo v roce 1942 natěsnáno až 60 000 lidí! Nejprve byly Židy obsazeny velké kasárny. Následně ostatní domy odkoupil tzv. vystěhovatelský úřad a prakticky celé město se stalo jedním velkým ghettem, jedním městečkem plným lidí, kteří byli určeni do plynových komor na východě. A právě v této poslední fázi vytváření různých ubytovacích možností vznikaly mansardy.

Onu místnost jsem nechal nafotit a vedle v prázdném prostoru na půdě jsem vytvořil výstavu, kde jsou umístěny fotografie z místnosti s překlady všech nápisů do tří jazyků. Na vnitřní stěně místnosti totiž

najdete například básničku o štěnicích v holandštině, nádherný obraz Karlova mostu a Hradčan, obličej chlapce, ale také popis prožitků: „Nemohu spát, Chapman vstává ve 4, Honyny v 5, Picka v půl 6. A štěnky jsou v permanenci.“ Dále je zde vyobrazen rozprašovač na hmyz s kyselinou, která se jmenovala Flutox, na němž sedí jedna veš. Následuje malá rytina s datem: 6. VI. 1944. Samozřejmě jde o celosvětově známé datum Dne D – neboli vylodění Spojenců v Normandii. Náhoda? Slyšel to někdo v rádiu, které nikdo nesměl mít? A kdo tady, na půdě, vlastně žil? To jsou otázky, které mi uvízly v hlavě a pořád se mi vracely jako nekonečná smyčka...

Záhadu lehce rozklíčovala kolegyně, která pracuje ve spolku ITI (Institut Tereziánské iniciativy). Našla totiž dokument, ve kterém se píše, že se obyvatelé půdy dopustili přestupku tím, že prostor nebyl patřičně zatemněn, a čtyři obývací proto dostali na 8 dní zákaz

